

ztížil stěžujcímu si společenstvu účinnou obranu a nss-u odňal možnost, aby nař. rozhodnutí po této stránce přezkoumal, což zakládá podstatnou vadu řízení.

Č. 11.420.

Vojenské věci. — Řízení před nss-em. — Občanství státní: I. * Vdova po pensionovaném vojenském gážistovi na Slov. jest legitimována k stížnosti na nss ve věci doplatků jeho výslužného. — II. * Pensionovaný vojenský gážista, jemuž bylo uděleno státní občanství podle zák. č. 152/1926 Sb., nemůže z § 6 cit. zák. vyvozovati nárok na výplatu výslužného již ode dne 28. října 1918.

(Nález ze dne 15. září 1934 č. 17.422.)

Prejudikatura: ad II.: srov. Boh. A 8088/29.

Věc: Marie F. v Košicích proti ministerstvu národní obrany o vojenské zaopatřovací platy.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dne 4. května 1910 utrpěl manžel st-lčin, major Rudolf sv. pán F., při jízdě na vojenské cvičišťe pádem s koně úraz. Na základě provedeného řízení superarbitračního min. války ve Vídni výnosem z 18. listopadu 1911 uznalo jej k službě nezpůsobilým a navrhlo, aby byl dán na dovolenou s čekáním na dobu jednoho roku. Podle výnosu min. války ze 16. listopadu 1912 měl býti jmenovaný navržen k přeložení na odpočinek jako invalida, nezpůsobilý také k jakékoli službě domobranecké, a měl mu býti přiznán přídavek pro poranění 400 K. Podle výnosu vojenského velitelství v Košicích z 26. srpna 1918, vydaného k výnosu min. války z 21. srpna 1918, byl manžel st-lčin jako major s titulem a charakterem podplukovníka dnem 1. září 1918 opět přeložen na odpočinek a bylo mu poukázáno výslužné 4.440 K, osobní přídavek 360 K, přídavek za zranění 400 K a přídavek na byt 412 K 80 h.

Výnosem mno z 26. července 1920 byl manžel st-lčin osobním věstníkem č. 35/1920 přijat do čsl. armády. Výnosem mno z 25. září 1924 bylo manželu st-lčinu sděleno, že byl podle zák. z 19. března 1920 č. 194 Sb. věstníkem osobním č. 35 z roku 1920 ze 17. dubna 1920 přijat do svazku čsl. armády jako gážista ve výslužbě, že mu byl výnosem z 27. ledna 1921 přiznán podle téhož zák. dnem 1. listopadu 1918 nárok na vojenské zaopatřovací požitky, že jemu ode dne 1. listopadu 1918 náleží zaopatřovací požitky vyměřené podle zák. z 27. prosince 1875 č. 158 ř. z., na výslužném 4.440 Kč, osobní přídavek 300 Kč, přídavek za zranění 400 Kč a příbytečné 412 Kč 80 h a že se ode dne 1. ledna 1920 zvyšuje výslužné podle zák. z 27. ledna 1921 č. 48 Sb. na 6.840 Kč.

Výnosem z 25. září 1929 žal. úřad vzhledem k rozhodnutí min. vnitra z 10. června 1929, jímž byla zamítnuta žádost manžela st-lčina o udělení čsl. státního občanství, nařídil, aby koncem září 1929 byla zastavena další výplata jeho zaopatřovacích požitků, poněvadž podle onoho rozhodnutí není on čsl. státním příslušníkem, a zrušilo jeho přijetí do svazku čsl. armády.

Podáním z 30. listopadu 1931 žádal manžel st-lčin o opětovné převzetí do odpočivného stavu čsl. armády a o likvidování zaopatřovacích požitků s přídavky a se všemi dosud zadrženými požitky. Podle zprávy posádkového velitelství v Košicích z 22. ledna 1932 vykonal st-l přísahu státoobčanskou dne 23. listopadu 1931, a dne 30. prosince 1931 zemřel.

Nař. rozhodnutím žal. úřad vyslovil toto: »Podle předloženého ověřeného opisu osvědčení o státním občanství republiky čsl. udělilo min. vnitra výnosem z 15. září 1931 podplukovníku s titulem a charakterem ve výslužbě Rudolfo F. čsl. státní občanství podle úst. zák. č. 152/1926 Sb. Státoobčanskou přísahu složil jmenovaný důstojník dne 23. listopadu 1931. Vzhledem k ustanovení § 6 zák. č. 152/1926 Sb. přijímá mno podle zák. č. 194/1920 Sb. podplukovníka s titulem a charakterem ve výslužbě Rudolfa F. dnem 23. listopadu 1931 do svazku čsl. armády jako gážistu ve výslužbě, a přiznává mu podle § 5 téhož zák. ode dne 1. prosince 1931 vojenské zaopatřovací platy upravené podle zák. č. 70/1930 Sb. a to roční výslužné 28.200 Kč, to jest vzhledem k jeho služební době započitatelné pro výměru výslužného 39 let, 11 měsíců a 27 dnů, okrouhle 40 roků 100% pensijní základny 28.200 Kč (podle služného stupně »e« 6. platové stupnice 25.800 Kč a jednoho náslužního přídávku II. služební třídy 2.400 Kč), stanovené podle §§ 12 až 16 vl. nař. č. 96/1930 Sb. Vzhledem k ustanovení § 6 zák. č. 70/1930 Sb. přísluší mu též přírůvek za zranění 600 Kč ročně. Jmenovaný gážista zemřel dne 30. prosince 1931. Doplatku vojenských zaopatřovacích platů, vyplývajících ze shora uvedeného přiznání vojenských zaopatřovacích platů, bude použito k částečné úhradě přeplatku vojenských zaopatřovacích platů, jenž vznikl v důsledku výnosu z 25. září 1929. Přijetí jmenovaného důstojníka a jeho úmrtí bude uveřejněno v jednom z příštích osobních věstníků. Současně bylo nařízeno, aby o tomto výnosu byla na potvrzení zpravena také vdova Marie F. a sděleno jí, že se tím vyřizuje žádost zemřelého jejího manžela z 30. listopadu 1931.

Proti tomuto rozhodnutí podala st-lka stížnost o které uvažoval nss takto:

Pokud jde o legitimaci st-lčinu ke stížnosti, kterou odvodní spis popírá, — — — je námitka odvodního spisu, že by ke stížnosti byla legitimována jen pozůstalost Rudolfa F., bezdůvodná, ježto jde o právní poměr, který dlužno posuzovati podle zákonných předpisů platných na Slov., kdež instituce zvaná hereditas iacens není známa, dědictví se nabývá okamžikem zůstavitelovy smrti, aniž je zapotřebí dědické přihlášky neb provedení pozůstalostního řízení, jež netvoří podmínku nabytí dědictví (srov. Fajnor-Záturecký: Nástin soukromého práva platného na Slov. a v Podk. Rusi 1924, str. 472) a dlužno tedy uznati st-lku jakožto pozůstalou manželku, náležející podle práva na Slov. platného mezi zákonné dědice, za legitimovanou ke stížnosti potud, pokud není prokázáno, že pozůstalost na ni nepřešla.

Ve věci samé pak stížnost dovozuje, že zůstaviteli náležely odpočivné požitky nikoli teprve ode dne složení státoobčanské přísahy, jak je nař. rozhodnutí přiznalo, nýbrž již ode dne 28. října 1918, a při tom se dovolává předpisu § 6 zák. z 1. července 1926 č. 152 Sb., ustanovujícího, že osoby, kterým bylo uděleno čsl. státní občanství na základě to-

hoto zákona, mají se považovati za takové, jakoby již byly bývaly státními občany ode dne 28. října 1918.

Otázkou v tomto směru rozhodnou zabýval se nss již v nál. Boh A 8088/29, kdež vyslovil a odůvodnil právní názor, že jest ve shodě se zákonem, přiznán-li válečnému poškozcenci, jemuž bylo uděleno státní občanství podle zák. č. 152/1926 Sb., invalidní důchod podle § 30 odst. 2 zák. č. 142/1920 Sb. teprve od prvního dne měsíce následujícího po udělení státního občanství.

Nss neshledává ani v tomto případě důvodu, aby se od stanoviska v právě cit. nálezu zaujatého odchýlil v tomto případě, kde sice neběží o nárok na důchod válečného poškozence ve smyslu zák. č. 142/20 Sb., nýbrž o nárok na vojenské zaopatřovací platy, podmíněný však rovněž státním občanstvím, a kde tedy jde stejně o výklad dosahu § 6 zák. č. 152/1926 Sb.; proto odkazuje nss podle § 44 jednacího řádu na odůvodnění nálezu onoho; k vývodům stížnosti dodává nss pouze tolik, že jest bezpředmětným poukaz na to, že cit. § 6 nečiní rozdíl mezi nároky veřejnoprávními a soukromoprávními, když ani nař. rozhodnutí neuvádlo nic, z čeho by bylo lze usuzovati, že podle názoru žal. úřadu s hlediska § 6 svrchu cit. měly by býti posuzovány nároky veřejnoprávní jinak než nároky soukromoprávní.

Dlužno proto uznati správným názor žal. úřadu, že také vojenské zaopatřovací platy, vyměřené gážistovi jako čsl. státnímu příslušníku, dlužno jemu přiznati teprve od prvního dne měsíce, následujícího po výkonu státoobčanské přísahy ve smyslu zák. č. 152/26 Sb., čímž zároveň padá právní podklad, o který stížnost opírá své vývody dovozujiící nezákonnost výroku nař. rozhodnutí, pokud rozhodlo o úhradě přelplatku vojenských zaopatřovacích platů.

Č. 11.421.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní. — Řízení správní: * Politické úřady nejsou kompetentní k žádosti okresní nemocenské pojišťovny rozhodovati otázku existence pojištění podle zák. č. 221/1924 Sb.

(Nález ze dne 18. září 1934 č. 17.079.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 11.100/34.

Věc: Ákoš W. v M. proti zemskému úřadu v Bratislavě o sociální pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: K žádosti okr. nemocenské pojišťovny ve Sp., aby bylo rozhodnuto o pojistné povinnosti Antonína Š. a spol., vyslovil okr. úřad ve Spišské Nové Vsi výměrem ze 6. května 1931, že jmenovaní podléhají povinnému pojištění podle § 2 zák. č. 221/1924 Sb. za dobu, po kterou byli zaměstnáni u podnikatele Antonína Š., potažmo po onemocnění Antonína Š. u podnikatele Josefa K., při zpracování polomů v d.-ském lese velkostatkáře Ákoše W. Antonín Š., potažmo Josef K., nepodléhali povinnému pojištění podle § 2 zák. č. 221/24 Sb. po dobu, no kterou jako samostatní podnikatelé dělníky jimi najatými zpraco-